

## ELŐFIZETÉS:

Egész évre . 6 ft.  
Fél évre . . . 3 ft.  
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét  
illető küldemények a  
szerkesztőnek, anyagiak  
a lap tulajdonosnak kül-  
dendők.

## BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

## HIRDETÉSI DÍJ:

egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,  
többszöri hirdetésnél olcsóbb.  
Nyiltér sora 25 kr.  
Bélyegdíj minden hirdetésnél  
30 kr.

A hirdetések Bittermann  
Nándor könyv- és könyvnyomda-  
jában és a szerkesztőnél fogad-  
tatnak el.  
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Sándor Béla főispán névnapj  
nyilatkozata.

Évek óta állandóan nagy ovációk tárgya főispánunk, névnapja alkalmából, nemcsak a vezetése alatt álló tisztviselői kar, hanem az egész megye és város minden rendű és rangú közönsége részéről nyilvánul ez alkalommal a ragaszkodásnak kitüntető jele. Hagyományszerűen, évről-évre ezen a napon a legmelegebb elismerés adóját rója le társadalmunk a főispán személye és működése iránt. Megszokott dolog tehát főispánunk névnapját, különösen Bácsmegeye székhelyének, Zombornak ünnepül látni; s így talán ez idén is — hasonlóan az elmúlt évekhez — megelégedtünk volna a tisztelgések és gratulációk sallang nélküli felsorolásával, ha a mostani ünnepeltetés jellege nem üt el bizonyos tekintetben a mult évek Béla-napi ovációitól.

A tegnapi nap több volt a köteles tisztelt kifejezésénél, több volt a ragaszkodás megnyilatkozásánál, több volt még a szeretet és elismerés élőszavakba öntésénél is, — egyenes tüntetését láttuk művelt társadalmunknak főispánunk mellett. Tüntetés közönségünk a tisztelgők nagy sokaságával s tüntetést az elismerés melegségével.

Ezen jelenség tette köteleességünké, hogy — amit tenni nem szoktunk — főispánunk személye iránt megnyilatkozott bizalommal e helyütt s ilyen modorban foglalkoztunk, hogy konstatáljuk, miszerint a tegnapi nap sokkal több volt, mint egyszerű udvariassági tény.

E tüntetésnek nézetünk szerint viszonyainkban rejlő két oka volt: *politikai és társadalmi.*

Jól ismerjük mindannyian megyénk és városunk a közelebbi időkből való politikai eseményeit; tudjuk, hogy azok azon elvek diadalát jelentették, melyeket főispánunk képvisel, voltak azonban, — habár csak szórványosan, vesztegek is. Ezen vesztegeket iparkodott a politikai ellentábor olyannak feltüntetni a világ előtt, mintha azok a jelenleg vezető politikai elvek és személyek s különösen főispánunkba vetett bizalomnak erős csorbulását jelentenék. Igaz, hogy ezen állítás a legközelebbi mult események által is fényes cáfolatot nyert s elvesztette minden reális alapját s az erőszakosságnak évek óta hirdetett, de soha be nem következett üres szölgéjére süllyedt vissza: ezen felül is alkalmasnak tartotta különösen városunk intelligenciája meg-

ragadni az alkalmat s emez állításokkal szemben tüntetészerű bizalmának jeleivel halmozni el főispánunkat.

Társadalmi jelentősége pedig a gratulációs véget alig érő tegnapi sokaságának abban áll, hogy éppen az idén társadalmunk minden rétege ösztönyszerűleg oly impozáns tüntetésben részesítette főispánunkat névnapja alkalmából, hogy ez méltán tekinthető egész közönségünk, pártkülönbséget félretéve, osztatlan tisztelete és ragaszkodása kifejezésének.

Nem is akarjuk ezek után részletesen elősorolni azon hatóságokat, testületeteket és egyeseket, kik tegnap főispánunknál megjelentek, — ez esetben ugyszólván egész intelligenciánk névsorát kellene adnunk — még csak főispánunk azon nyilatkozatát közöljük, melyet a Schmausz Endre alispán vezetése alatt megjelent megyei tisztikarnak, az alispán által mondott következő ékes beszédére adott:

„Méltóságos főispán ur!

Kegyes jóakarónk!

A vármegyei központi tisztikar, az azzal együtt működő királyi hivatalok tagjaival, örömmel ragadja meg az alkalmat, melyet mai névnapja nyújt arra, hogy Méltóságodnak odaadó tiszteletét, ragaszkodását, nagyrabecsülését és háláját fejezze ki azon bizalom és folytonos szeretetteljes figyelemért, melylyel mindnyájunk érdekeit, gondjait magáévá tévén, előbbieket a lehető leghelyesebb képezt kielégíteni és utóbbiakat a nyugodt munkabírás céljából is elhárítani, illetve megszüntetni törekszik.

Hogy benső köszönetét fejezze ki, azon folytonos jóakarát és hathatós támogatásért, melylyel mindannyiunk teendőinek önértékes, pontos és gondos végzését a helyes, jó és gyors közigazgatás érdekében minden viszonyok között és mindnyájunk megnyugtására a folyton növekedő ügyforgalom mellett is, — lehetővé teszi.

Azon időszakot, amelyben Méltóságod bölcs vezetése alatt áll a vármegye, méltán a munka korszakának lehet nevezni s az alkotások folytonos emlékei Méltóságod nevét a vármegye e korszakbeli történetével szoros kapcsolatba hozandják; mi készséges odaadással fogunk előjárni a jövőben is, hogy nehéz feladatainknak megfelelhessünk és Méltóságodnak a jövőre is tisztelettel kikért hathatós támogatása és vezetése

mellett, gondjait kevesbitsük, saját reputációnkat emeljük és a vármegye java- és boldogságának, ugy a jó közigazgatásnak előmozdítása által a vármegye közönségének megelégedését is folyton kiérdemeljük. Ezeknek kikérése és az eddigi működésünkre való hivatkozással történt ígérete mellett, — fogadja Méltóságod névnapjára a legjobb és legőszintébb jókívánatainkat és ajándékozzon meg bennünket a jövőre is bizalmával és lehetőleg kegyes szeretetével. Isten tartsa meg Méltóságodat a haza, vármegyéjé, kedves családjá és édes mindnyájunk javára, jó egészségben és munkakedvben sokáig, igen sokáig!”

A főispán az alispán üdvözlő beszédére körülbelül a következőket válaszolta:

A kortársak egymás tetteinek elfogulatlan bírálására nincsenek hivatva. Azért a közéleti tevékenységére vonatkozó nyilatkozatokat — mondá főispánunk — voltak azok bár dicsérők vagy kárhözhatók, magára nézve feltétlenül irányadóknak sohasem tartotta. Meg van győződve arról, hogyha egykor a vármegye azon időszakának történetét, amelyben neki jelentékenyebb szerep jutott, az elfogulatlan utókor megírni fogja, azt ha mással nem, de mindenesetre a „békés“ jelszóval fogja illetni; mert eljárásában irányelvéül mindig azt tartotta, hogy a vármegye polgárainak békéje meg ne zavartassék, a tisztviselők pedig amugy is terhes feladatukat legalább nyugalommal teljesíthessék. Ezért ahol csak lehetett, magára vett mindig minden odiumot, annál is inkább, mert azt tartja, hogy annak elviselése könnyebbé az által nem válik, ha abban mások osztózkodnak is. Biztosítja a tisztikart, hogy a meddig ezen állásban lesz, de azután is, mint a közélet egyik közhárcosa, mindig az marad, a mi eddig is volt: a tisztviselők igaz jó barátja.

Főispánunk ezen igaz nyilatkozatát is sanctionálta azon kitüntető lelkesedés, melynek névnapja alkalmából részese volt.

## Művirág-kiállítás.

A zombori hölgyközönség által rendezni szándékolt művirág-kiállítás terve csakugyan megvalósult. Várakozásteljesen tekintettünk azon nap felé, a melyen végre szemléltől lettünk a kiállításnak, s eleve kijelentjük, hogy várakozásunkban nemcsak hogy nem csalódtunk, sőt mi több, a tapasztaltak felülmúltak minden reményünket. A kiállított tárgyak, illetve művirágok mindegyike Zombor város hölgyközönségének finom, igazán művészi ízléséről tanuskodik, a melyből kifolyólag a fardhatlan kezek

## A „BÁCSKA“ tárcája.

Vij élet.

Bánat felhő árnyalá be  
Egykor derült lelkemet,  
Érezem már a pusztító  
Tél fagyját, mely eltemet.

Hitem nem volt, nem reményem,  
Sivár lett az életem:  
Sugártalan, komor telben  
Halt el síró énekem.

Tépett szárnyú rabmadárként  
Búsán néztem az eget,  
Vérző szívvel kérdezettem:  
Lesz-e újra kikelet?

Lesz-e újra szép verőfény,  
Felhőtlen tiszta ég;  
Nyiló róza a virágyon,  
Fogok-e dalolni még? . . .

Megláttalak barna lányka,  
Te virágok kikelet!  
Napsugárként derült égről  
Mosolygott rám szép szemed.

Fénylő szárnyon szállt szívembe  
A lángoló szerelem;  
S benne most fény, ezer virág,  
Vidám nóta, dal terem.

Oh, azóta újra élek

Nincs már több bánatom:

Verőfénybe járók lelkem,

S mindig rólad álmodom.

Don Carlos.

## A FONÓKÁK.

Véletlenül kezemtyébe került egy régi kép. Minden valószínűség szerint egy régi kalendárium maradványa lehet az, mert a papír minősége és alakja, de maga a kép primitív lenyomata is erre vall; mely körülmény különben is a kép értékéből mit sem von le. A kép, e század elejéről egy fonókát ábrázol, melyen a házbelleken kívül a sógorék és komák is részt vesznek. A szobát, mécses halavány fénye világítja meg, melynek fényénél az asszony négyen vígan sódorja fonóllá a kender hosszú szálait. Az asztalfőn, karosszékekben az őszbeborult családfő ül, kipihenvén élte fardalmait s örömtől sugárzó arcáról leolvasható a megelégedés és boldogság, hogy kedves övéit így együtt láthatja. Kedves élete párja, az öreg anya mellette ül, kis unokáját tartván ölében, kit újjának felemelésével csendességre látszik inteni. Az apa, a mécses világához legközelebb ülve, könyvet tart kezében s minden valószínűség arra mutat, hogy hangosan olvas abból. A körülötte ülő sógor, koma, figyelnek a felolvasóra s lehet, hogy hébe-korba észrevételeket is megteszik a felolvasott tárgyra nézve. Az asszonyok és leányok, kik a fal hosszában ülnek, szintén figyelni látszanak a felolvasóra s emellett ujjai közt vígan pörög az orsó, melylyel a guzsalyra kötött kenderszálaiból finom fonalat sodornak, melyből később a háztartáshoz annyira nélkülözhetetlen asztal- s ággyertők s egyéb szükséges fehérneműek lesznek szövendők. A háttérben egy fiatal suhanc alakja tűnik ki, ki motolával kezében a fonalat gombolítja.

Elmerengtem e képen s önkéntlenül felsőhajtottam a mai kor fonókái felett, melyek ugy cél, mint erkölcs tekintetében annyira eltérők a képen lefestett fonókától. — Mig e század elején is, a háziasszonynak

legszebb díszje volt minél több a sajátkeze által font fonálból készített fehérnemű produkálni, melyekkel az almáriumok megteltek a legszebb törülközők, szalvéták, lepedőkkel és sok más hasznos s nélkülözhetlen vászon-félével; addig most, mindezek beszerzési költségeit a házigazda zsebe kénytelen viselni. Mondanom se kell, hogy ezen drága pénzen vásárolt portékák csak személtelégítik ki részben; azonban a minőségüket tekintve, a régiéket még árnyékban sem közelítik meg.

No de a jelenkor fonókáiról akarok ez alkalomból szólni, melyek többnyire faluhelyeken, különösen pedig az alsóbb néposztálynál divatban vannak. Sajnos azonban, hogy a jelenkor fonókáit, a régiékekkel szemben, a közérkölcösiség tekintetéből is kénytelen vagyok elítélni. Sokhelyt az erkölcsstelenesség fészkeivé fajultak ezek át.

Alig szabadul ki a leány az iskolai fegyelem alól, már is fonókába engedik szülei; lelki vakságukban nem gondolják meg, hogy az így magára hagyott, sőt esetleg rossz társak közé bocsájtott leányukban a bűn csirájának önmaguk adnak tápot s engedékenységgükkel ennek erkölcsseiben több kárt okoznak, mint amennyit anyagi tekintetből a fonóka látszólag hasznot hozna. Ily körülményekkel szemben az iskolában reá tapadt erkölcsi oktatás csirájában fojtatik el s a tanítónak, nemkülönben a papnak erkölcsi oktatásai annyit használnak lelki üdvére, mint a betegnek a Kneip kura bocsorban.

A serdültebb leányok már külön kasztot képeznek; ezek külön fonókába járnak, természetesen minden felügyelet nélkül, hova csak a legényeknek van jussuk el-ellátogatni. Elképzelhető, hogy mennyire szaporodik itt a fonál! Leggyakrabban a legények fonják be a lányokat, melynek szomorú erkölcsi következményét a legtöbb esetben a szülők is megbánják.

De nem csak erkölcsi, hanem anyagi tekintetből is károsak, különösen a fiataliságnál a fonóházakba való összejövetelek. A szobáért, melyet kibérelnek, busás árt szoktak fizetni. A fonóház tulajdonosok valódi üzérkedést szoktak űzni szobáikkal; s ezt helyesen is teszik, mert a fonókákön elkövetett láma és zsiromság hallgatását is megfizetik. Hát a világítást, habár közös is, sem

## etmény.

Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.  
Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.  
Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.

Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.  
Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.

Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.  
Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.

Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.  
Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.

Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.  
Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.

Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.  
Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.

Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.  
Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.

Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.  
Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.

Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.  
Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.

Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.  
Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.

Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.  
Janának 31450 alisp.  
Ezen az év közszab.

képesek voltak a természet ezerféle szinompáját az azt legeklátásabban visszatükröző virágokban szeméink elé varázsolni. Igazán, belépve a kiállítási terembe, az ember szinte el is felejtette azt a csunya, szeles időt, amely már napok óta késlelteti a természet újábrándását. Azt hitte mindenki, hogy egy rózsával és szebbnél szebb virágokkal beültetett kertbe lép be, a hol itt egy rózsabimbó mosolyg felé, amott pedig egyik sürgőforgó rendező bizottsági hölgynek pajzán jókedve kísérti.

Első pillanatra minden belépő mintegy meglepetve tekintett szét maga körül s bámulva azt látszott önmagától kérdezni, hogy jól lát-e, vagy pedig talán csak a szeméi kápráznak? Szinte hibetelienkedett tetszett, hogy azt a maga nagyszerűségében utolérhetetlen természet annyira utánozni lehet a gyarló embernek! Néha oda is hajol egyik-másik néző, hogy annak a szép virágnak előtte ismert kellemes illatát is élvezze, de csalódásból felocsudva szinte elszégyenli magát, hogy annyira el volt ragadtatva, — annyira élthű, természetes a kiállított művirágok legnagyobb része!

Hiszen érdeklődéssel kísértük a megindult mozgalmat elejétől végig, meg is voltunk arról győződve, hogy a nők ismert izlése és a terveik keresztül vitelében mindenkoron kitűnő fáradsátlansága valódi és nem kis élvezetet fog számunkra nyújtani a kiállítás folyamán, de hogy ennyire felülmulják önmagukat, az igazán meglepett mindenkit, a ki a kiállítást megtekintette.

Hanem azért — meggondolva jól a dolgot — nem szabad a páratlan siker felett csodálkoznunk! Hiszen nem is gyarló emberek mesterkedtek, fáradoztak, — a hogy fentebb mondtam. Nem, — nem gyarló emberek műve volt, hanem a nőké!

Nem durva férfi kezek munkálkodtak, hanem kicsi, női — kacsók!

A kiállítás f. hó 23-án nyitott meg ünnepélyesen. Már 9 órakor strútn robogtak egyre másra a fogatok a „Vadászkürt“ előtt, meghozva a rendező és felügyelő bizottságok tagjait. Félóra alatt együtt voltak mindnyájan közöttük a kiállítási pénztárnoknő Berényi Vilma s a fáradsátlanság és ügybuzgó titkár, Zsuffa Vincével. Nemokára megérkezett aztán az így egybegyűlték 20 tagú küldöttsége által felkért kiállítási elnöknő is, — Sztipics Alfréd Mária. Ekkor senki sem hiányzott már csak még a kiállítás védnöknője Szemző Gyuláné. És az ő megjelenése képezte az ünnepélyes megnyitás egyik legimpozánsabb aktusát. A felügyelő bizottság tagjai hosszú kocsis sorban mintegy negyvenen az elnöknő és a titkárral az élőkön a védnöknő lakására vonultak, ott a kiállítás megnyitására meghívandók. Az elnöknő üdvözlő szavai és a szíves fogadtatás után kis vártatva újra visszaérkezett az egész menet, élén most már a védnöknővel, kit is a lehető legnagyobb szívesességgel fogadtak. Városy Klémike és Schmidt Mariska egy-egy élő virágcsokrot nyújtottak neki át, az elnöknő pedig újlag hosszú szavakban üdvözölte. És miután a teremben elfoglalta a kiállítási titkár, Zsuffa Vince által művirágokból páratlan izléssel összeállított lugasban helyét, Zsuffa Ilonka a következő beszédet mondotta el:

Nagyságos védnöknő és elnöknő!  
Igen tisztelt vendégek!

Bár a mi kedves hazánk főleg földművelő ország, mindazáltal minden helyesen gondolkodó ember érzi és belátja, hogy a kézműipar gyakorlása, tökéletesítése s minden lehető módon való előmozdítása nélkül országnak s nemzetünknek igazán nagygyű, gazdagság s hatalmasság s mondhatjuk boldoggá nem tehetjük. Innen van, hogy úgy a törvényhozás, mint a kormány buzgón intézkedik a szék-műipar előmozdítása iránt. Ime itt szemléltethető a mi kézműiparunk és ügyességünk némely gyümölcsei: kiállított tárgyaink. Cékélyek azok ma gukban vére, de fontosak, mert alapját képezik a szép érzéknek és további nemes törekvéseinknek. A legnagyobb folyamok is kicsiny forrásokból erednek; ennek tudata buzdit bennünket s feji ki azon lelki erőt, mely hazánk felvirágozását célozza.

Legyen köszönet nektek, kik nekünk alkalmat adtok ügyességünket bemutatni, legyen köszönet mindazoknak kik jövőnket szívükön hordják és fogadják tőlünk köszönetünk elismerésével e csekélységet azon

adják ingyen! Ha pedig tekintetbe vesszük, hogy otthon is világítanak, vagy ha három felé is járnak a kört tekintve fonókába: bizon ezen kiadások számításba esnek! Hátha számításba vesszük még azon körülményt, hogy a fonókások többször vendégeskedni is szoktak, bizony könnyen kiszámíthatjuk, hogy több anyagi kárral járnak a fonókák mint haszonnal. Megjegyzendő, hogy a szülők tudtan kívül, sok liszt, zsír, mál s több efféle élelmi szer vándorol a leány ködmönve alatt a fonóházba, hol aztán fonás helyett sütnék, főznék, mely vendégségről természetesen a legények nem hiányoznak. Ily alkalmakhoz ugyhiszem nem szükséges kommentár s bizony-bizony a polgári házasság itt előbb lép életbe, miként azt bölcs törvényhozóink tervezik.

Végre a férjes asszonyok külön fonóházat tartanak. Itt szokták összekovácsolni az alhíreket s innen szokták azokat széjjel bordani, melyek gyakran a békés családok nyugalmaát forgatják fel.

Ilyenek tehát a mai kor fonókái; és épen azért örömmel vesszük tudomásul a hódásági járás főszoalga-bírájának m. év november 25-én kelt 9153. számú intézkedését, melylyel a fonóházakat nemcsak közegészségi, de közérköleségi szempontból is betiltja. Ezen eljárásával ismételve kimutatta a főszoalga-bíró, hogy a népek úgy anyagi, mint erkölcsi jólétét szívén viseli s az egyház és iskola magasztos feladatát támogatja.

## Ötletek.

„A szükség megtanít imádkozni.“ — Káromkodni is.

A világ nem az értékünk, hanem a hasznunk szerint becsül.

Mikor a botlásaid számod bánod, olyanfélet cselekszel, mint a könyvnyomtató, mikor a könyv végére odajegyzi a sajtóhibák lajstromát. De hiszen lajstrom ide, lajstrom oda: a könyvben mégis csak benne vannak a lapsusok.

Révész Ernő.

őszinte kívánataink kifejezése mellett, hogy a mindenható áldása kísérje minden nemes törekvéseiket és sokáig éljenek.

Erre a védnöknő így felelt:

Tisztelt gyűlékezet!

Ha ezen teremben körültekintek, csodálat fogja el keblemet, mert csakugyan kell, hogy mindenkit megleljen azon báj és szinpompa, melyet önök oly rövid idő alatt ide varázoltak.

Büszkék lehetünk reá, hogy a természetnek oly sikeres utánzását mutathatjuk be a város közönségének, melynek fődereme mindenesetre az elnöknő, Sztipicsné öngyűlése, de nem feledkezhetem meg a tisztelt közreműködő közönségről sem, kik az eszmét oly lelkesedéssel felkarolták, s végre Zsuffa titkár urról sem, ki feláldozó fáradsággal működött közre.

Ezek után a kiállítást megnyitottam nyilvánítom.

Ezzel a kiállítás ünnepélyesen meg volt nyitva. Mielőtt azonban mi is végig néznénk, kötelességünknek tartjuk névszerint megemlékezni azokról, a kiket a kiállítás rendezése körül az érdem megillet. Ime:

Védnöknő: Szemző Gyuláné; elnöknő: Sztipics Alfréd Mária; pénztárnoknő: Berényi Vilma; titkár: Zsuffa Vince; a rendező bizottság tagjai: Apáthy Józsefné, Balogh Ernőné, Baumann Nándorné, Bohner Jozsefné, Dekker Pálné, Donoszlovits Vilmosné, Gertinger Pálné, Gergurov Dánielné, Hauke Iréné, Horváth Ottóli, Jorgovits Schiller Elza, Kohut Henriké, Kőszeghy Józsefné, Maximovits Szilárdné, Medvezky Zsigmondné, Rombay Dezsóné, Schmidt Béláné, Szilágyi Mórné, Sztipics Alfréd Mária, Trischler Ferencné, Városcopy Károlyné és Lászlóné, Zsuffa Vincéné; a felügyelő bizottság tagjai pedig: Babits Adél, Baumann Aranka, Berényi Vilma és Irma, Bieliczky Margit, Borgyosky Sztánka, Csarsch Irén, Császár Stéfi, Dalmay Jolán, Dobák Fatime, Dömötör Irén, Falcione Mariska és Ilona, Fejér Gizella, Fernbach Zsuzsika, Fratricsevits Adrienne, Gaál Margit, Gallé Gizella, Gerevits Helén, Gertinger Erzsé, Gfeller Mari, Harlikovits Jolán, Havel Aranka, Heindlhofer Elza, Hoffmann Ilka, Hrubý Lálí, Husvéth Gizella, Járóss Gizella, Jeszenszky Jolán, Jung Karolin, Kalapsza Bella, Karácson Dóra, Karl Aranka, Késmárky Ilona, Klemm Rózsa, Koczár Adrienne, Konyovits Ivánka, Lallosevits Jélka, Lang Mariska, Pál Vilma, Patay Elza, Pekánovics Ilona, Schreiter Mici, Szabó Karola, Szemző Erzsike, Szűts Margit, Tessenyi Vilma, Thim Karolina, Traupmann Sarolta, Trischler Nina, Valter Aranka, Veszelovszky Aranka, Vuits Nádó és Vukoszáva, Vukicsevits Szida, Wolf Ida, Wundszám Gizella és Ida, Zottományi Fanni és Irén.

A jury pedig a következőképen alakult meg: elnök: Parsetich Fanny; tagok pedig: Barthal Józsefné, dr. Csíhás Benőné, Danczer Kornélné, Gartner Ferencné, dr. Gerevits Gusztávné, Körösi Eszter, özv. Schiller Károlyné, Spitzer Mórné.

Mind ezek az általunk igen tisztelt hölgyek vállvetve oda törekedtek, hogy a kiállítást minél nagyszerűbbé, díszesebbé tegyék.

A kiállítás maga két főcsoportra osztható: művirágkiállításra és festészetre. Mind a két genreben ügyes kézzel összeállított, finom műzslésről tanuskodó tárgyak gyönyörködtek a néző közönséget. Ott a rózsákban és más különféle kerti és mezei virágokból ügyesen összeállított csokrok, egész bokor és fá imitációk, amott pedig az olaj-, majolika- és email-festészeti díletantizmusnak valódi remekét csodáljuk. Minden egyes tárgy külön-külön érdemi ki figyelmünket, annyi gonddal és szorgos fáradsággal vannak elkészítve. E mellett azonban az ügyes, izlése beosztás és csoportozás nem kevésbé járul hozzá a kiállítás páratlan sikeréhez.

Ide iktatjuk azoknak neveit, a kiket tulajdonképen a főérdem megillet. Mintegy hetven kiállítónak nevével látjuk szerepelni az egyes tárgyakon, és pedig: Barthal Józsefné, Baumann Nándorné, Császár Stefánia, Csars Irén, Danczer Nelly, Duha Beatrix, Fratricsevits Adrienne, Frey Ella, Gaál Margit, Gallé Irén, Galandauer Paula, Gergurov Dánielné, Gergurov Milán, Gertinger Erzsé, Gfeller Mariska, Görgényi Kamilla, Grosits Ilona, Harlikovits Jolán, Horváth Akosné, Horváthovits Emília, Husvéth Gizella, Husvéth Károlyné, Járóss Gizella, Jorgovits Schiller Elza, Jung Hildegard, Karl Aranka, Kaufmann Vilma, Kleiner Gizella, Kleiner Józsefné, Klemm Rózsa, Késmárky Ilona, Kohut Rózsa, Kohut Mari, Konyovits Ivánka, Konkoly Mari, Koratpatinszky Ernőné, Koratpatinszky Terka, Kovács Ilona, Lallosevits Jélka, Lang Mariska, Latinovits Lajosné, Nikl Mariska, Maly József, Medvezky Zsigmondné, Pál Blanka és Vilma, Panditz Mária, dr. Patay Sándorné, Pekánovics Ilona, Polyakovits Ilona és Mariska, Rezsnyí Mari, Schmidt Mariska, Schön Adolfné, Steiner Lajos, Szakál Margit, Weindl József, Veszelovszky Aranka, Vuits Nádó, Wolf Sándor, Zsuffa Ilona, Jenő és Vince, Karácson Dóra, Szemző Gyuláné, Sztipics Alfréd Mária.

És mindezek mellett külön meg kell emlékeznünk első sorban Husvéth Gizella k. a. ról, a ki a közönségnek osztatlan elismerését vívta ki úgy a kiállított tárgyak mennyisége, mint pedig feltűnően hű és izlése elkészítés által. Látunk ott a kiállított sok tárgyak között egy különösen feltűnő „La france“ rózsá csokrot, óriási mákvirág ernyőt, öt díszes művirág-csokrot, két rózsabokrot, és ami legfeltűnőbb volt egy kiváló izlésről tanuskodó igen „hercig“ női kalapot vadrózsából összeállítva. De ez a kép csak úgy válik tökéletessé, ha hozzá vesszük Csarsch Irénke csoportos rózsá gyűjteményét, a mely oly művészi kivitelű s annyira élthű, hogy az ember önkéntelenül is élővirágoknak tekintti. A ritka ügyességet és a páratlan finom izlést látjuk a gyűjteményben megnyilatkozni. A sok látogató közül R. ur annyira el volt ragadtatva, hogy egy szál rózsát a csoportból 5 frtért vásárolt meg. Ki kell még emelnünk azt a virágugaszt, a melyet Zsuffa Vince állított össze kiváló szakértelemmel; továbbá a Frey Jolán által vadrózsából összeállított napernyőt; a Szemző Gyuláné bőlápa fáját és az egész kiállításon a maga nemében egyedül szereplő és páratlan tollvirág csokrait Szakál Margit virágzó almáját; Gfeller Mariska, Rezsnyí Mariska, Vuits Nadezda, Lang Mariska és Harlikovits Jolán rózsá csokrait. — Feltűnést keltett még a Lallosevits Jélka k. a. által készített rózsás szekér, a mely elé két fehér galamb volt fogva. De nem kisebb érdemet Gergurov Dánielné a vízi virágokból összeállított s tavat ábrázoló gyűjteményével,

továbbá: Husvéth Károlyné finom izléssel vad és kerti rózsákban álló csokra s az a kicsi, szép vadvirágcsokrá; Barthal Józsefné sárga akácája, Gallé Irén kettős csokra, a Frey testvérek hólapda csokorja, Pekánovits Ilonka és Gertinger Örszike csokra, végül János Gizella k. a. szomorú rózsá fája, s az a meglepetően szép és egy bőség szaruban elhelyezett csokra.

Ezenkívül a közönség osztatlan tetszését vívták ki Maly József és Weindl József urak olajfestményei és Zsuffa Vince urnak aquarelljei, amelyek közül különösen a Szemző Gyuláné és Tárcaay Dezsóné arcképei tetszenek. Nem kevésbé szépek Medvezky Zsigmondné aquarelljei is.

A majolika és email festést illetőleg pedig Sztipics Alfréd Mária, Horváth Akosné, Késmárky Ilona, Pál Blanka, Gaál Margit, Polyakovits Mariska, Karl Aranka, Danczer Nelli, Husvéth Gizella, Konyovits Ivánka (bimzést utánozó gyönyörű email festés), Zsuffa Ilona és Jenő tünnek ki. Ezzel szemben Kaufmann Vilma, Pál Blanka és Kleiner József mint kiválóan ügyes kréta-rajzolókat mutatták meg magukat.

De nemcsak a felsoroltak, hanem a kiállítók mindegyike őszinte elismerésre számíthat a közönség részéről.

És e helyütt említjük meg, hogy a jury hétfőn, e hó 24-én ejtette meg a bírálatot, a melyet térszéké miatt lapunk legközelebbi számában részletesen közlünk.

Végül még csak azt akarjuk megemlíteni, hogy nemcsak az erkölcsi siker teljes, hanem a jótékony célnak örvendetesen megfelelőleg az anyagi haszon is fényesnek ígérkezik. Ezt látszik bizonyítani az a 300-nál több látogató is, a kik a megnyitási napján a kiállítást megtekintették. De ezt bizonyítják im a száraz adatok is: Vasárnap a délelőtti folyamán befolyt: a belépti jegyekért 144 frt 90 kr, kis élővirág csokrokért, melyet Schmidt Béláné ajándékozott a jótékony célra, befolyt 2 frt 5 kr, fellülfizetésekben 5 frt 55 kr, délután pedig belépti jegyekért 60 frt 90 kr, fellülfizetésekben 2 frt 11 kr, ehhez járul R. urnak 5 frtja egy rózsabimbóért.

És mi őszinte szívből csak azt kívánjuk, hogy az általunk igen tisztelt hölgyközönségnek ezen igazán dicséretreméltó buzgókodását a lehető legteljesebb siker koronázza e tekintetben.

Különben igen érdekesnek ígérkezik a kiállításnak befejezése is. E hó 29-én ugyanis a „Vadászkürt“ szálló nagytermében hasonló jótékony célból tombolával egybekötött táncfűzérke lesz. Már eddig is számos érdekesnél érdekesebb nyerelemény tárgyakat ajándékoztak. Így többek között: Barthal Józsefné, Bohner Józsefné, Danczer Kornélné, Frey Vilma, Gergurov Dánielné, Galle Gizella és Irén, Jorgovits Döméné, Parsetich Fanny, Koczár Zsigmondné, Rombay Dezsóné, Schiller Károlyné, Schön Adolfné, Szilágyi Mórné, Sztipics Alfréd Mária, Sztrilich Józsefné, Városcopy Lászlóné és Károlyné, Wolf József, Zsuffa Vince, Jenő, Ilona, Mariska.

Megemlítve még, hogy a sok fáradozó hölgy között Zsuffa Vince, kiállítási titkár igazán nemes buzgalommal igyekezett nemcsak segítségére lenni a rendezőknek, hanem személyes sokoldalú fáradozása által nem kevésbé igyekezett a siker teljességét is biztosítani, — befejezőül csak azon óhajunkat akarjuk kifejezni, vajha a közönség tömeges látogatásával tisztelne meg az ügybuzgó rendezőket egy a kiállításon, mint pedig a táncfűzérkén!

Mert amíg ezzel csak tartozó kötelességét róná le, addig másrészt mindenki egy kettős cél elérését biztosítaná saját maga számára. Egyrészt áldozatot hozna arra az oltárra, a melynek hivatása a nyomorba jutott embertársainkat felszabadítani, másrészt pedig egypár igazán élvezetes és sok időre felejthetetlen órát élne át. Azon reményben fejezzük be sorainkat, hogy ebbeli várakozásunkban sem fogunk csalódní! . . .

## Főispáni beiktatás Szabadkán és Baján.

Ritka ünnepségeknek volt színhelye Szabadka sz. kir. és Baja törvényhatósági joggal fővárosú város. Új főispánjukat, bajsai dr. Vojnits Istvánt ünnepelték ez alkalommal, az ő hivatalos beiktatása alkalmával.

Ritka ünnep a főispáni beiktatás, de az utóbbi még a ritkák között is ritka, mert az ünnepelt főispán egy messze népszerű családnak szeretett és tisztelt tagja, a kinek kiuevezetését a legnagyobb örömmel fogadta a két város közönsége. De megismerve dr. Vojnits István-nak a közügyek iránt mindenkor tanúsított meleg érdeklődését, érlyes és a mellett tapintatos eljárását, kiválóan finom modorát, a közügyek vezetésében, a politikai és társadalmi viszonyok fejlesztésében is, sok szép remény-nyel van eltelve a két város közönsége.

A nagy ünnepségekről a következő tudósításokat kaptuk:

### Szabadkán.

A „Pest“ szálló nagytermében szokta megtartani a város közönsége közgyűléseit. A beiktatás alkalmára ünnepi díszbe öltöztették ezt a termet is. Itt gyűltek egybe a városi tisztviselőkön és bizottsági tagokon kívül a törvényhatóságok küldöttségei és a meghívott országgyűlési képviselők s a többi vendégek is. 20-án délelőlt 10 órakor nyitotta meg a közgyűlést Mamuzsits Lázár polgármester s indítványozta, hogy a Szt. Teréz templomban tartandó istentiszteletre vonuljon föl a törvényhatósági bizottság és az egybegyűlt vendégek.

A város mindenütt föl volt lobogóva s a nép az utcán föl-le hullámtól sűrű tömegekben már a reggeli órákban. A közgyűlési teremből a néző közönség tömött sorfalai között vonult a templomba és vissza a menet. Élén az új főispánnal. A sok pompás díszruha festői képet nyújtott.

Az istentiszteletet Mamuzsits Mátyás prépost-plébános végezte fényes segédlettel.

Visszatérve ismét a közgyűlési terembe, fölolvasták a kinevezési okmányt és egy küldöttség ment el az új főispánnak meghívására. Dr. Vojnits István megjelenését hosszantartó lelkes éljenzés követte, mire ő letette a hivatali esküt a közgyűlés színe előtt s megtartotta székfoglaló beszédét.

Kiemeli mindenekelőtt, hogy örömmel és büszkeséggel foglalja el főispáni állását, mert hiszen azon város területére rendeltetett ki a felügyeleti jog gyakorlására, a mely a mellett, hogy az ország egyik kiváló városa,

ő neki egyszerű elődjéről is páratlan rendeletek végrehangulyozva, a malasztot képezte tekintet nélkül.

A város a nélkülözhetetlen jésen s a nagy minimumra redukálta.

Áttér ezek a következőket nem.

Egy ily a legszebb és legnemesebb a magyar államnak fejlesztése és hisz mindannyian mindannyiunk kéba látjuk, hogy a magyar állam éljenzen.)

Ezen célnak jésítése kell, hogy és én bizon meg a multban úgy a áram, eme város-áram mutatkozna: kei a magyar áll fognak, — de ismerem itt kinyitettek fia vagy eset adna magát gátására a magva ásására törekedn kintve a legnagyobb fogok eme arany hasam! (Percek.)

Hangsúlyozva eszméinek a hite közönsége irányú másnak nyújtott hangoztatott neim.

E lelkesen, Félix főjegyző beszédében.

A közgyűlés fogadta; az üdvö válaszolt.

Délután 2 ó gyűlt egybe a „P geken kívül megj A karzat, mint a megettél érdekes h

Emelkedett h dottak az ebéd al ó felségére és esal főispánra, Vojnits Pertiich árvaszéki Frankl István Csá és annak jelenléde Félixre, dr. Béket ispanokra, Farkas Vojnits Félix a tö

Az ebéd d. u

Ismétlődött a nappal előbb rende

Reggel 8 óra főispánját a vasuti össze a perronon tanuja legyen.

Erdélyi főjeg beszédére utóbbi g

A városházára ispánt és a fogadái ségeket stb.

A közgyűlés következők voltak viselőten: Schmauz jankováci apát-pléb nos, Szemző Gyula bírtokos, Zakó Mú szabad királyi vá polgármester, Antu Frankl István ny zsch Mátyás prépost elnök, Polyakovics Mátyás rendőrkapit Vojnics Félix főjeg dék sz. kir. váro hely. polgármeste és Forster Géza tan ról: dr. Csíhás B plébános, Kupuszá Koczár Zsigmond vényzéki elnök.

megjelent vendégek kanonok, Perzel Odón a „Nemzet“ pénzügyigazgató, Frigyes kir. főmérő nagybirtokos urak

A közgyűlés elnökölt s a közönséget Berényi Dá Mindenhatónak.

Az istentisztele polgármester üdvöz hosszabban választó ban tanusitando ma alatt is, de különö

A közgyűlés ispán és d. u. 2 óra „Bárány“ szállóban gármester a főispán kormányt, Berényi Ujvidék és Zombó Schmauz alispán, E egyenként választotta képviselőit, a hadser

## Ujdonságok.

**Kinevezés.** Pöll Antal cs. és kir. 23. ezredbeli őrnagyot, a zombori zászlóalj parancsnokát, a király ő Felsége a bosznia hercegovinai 4. sz. gyalogzászlóalj parancsnokává nevezte ki.

**Előléptetések.** A pénzügyminiszterium vezetése sélvel megbízott m. kir. miniszterelnök Berlekovics Ferenc és Kiss József zombori, — Gera Vince és Grünwald István bajai, — Eisler Mór kulai, — Győri László óbecsei, — Zsarnay Dénes palánkai, — Vebel Béla és Komlós Armin szabadkai m. kir. adótitczket a 600 frt fizetési fokozatból a 700 frt fizetési fokozatba, — Feuermann Manó, Pelikán Lipót, Goldstein Izidor és Bukta Gábor zombori, — Andráskay József, Csorja Ignác és Sarecz Ignác bajai, — Nagy Sándor és Solti Gusztáv kulai, — Bányai Lajos óbecsei, — Schiffer Béla palánkai, — Weisz Gusztáv szabadkai, — Frank Flópp, Csighy Endre és Farkas Imre újvidéki, — Beck Simon és Sternberg Ernő zentai m. kir. adótitczket az 500 frt fizetési fokozatból a 600 frtos fizetési fokozatba léptette elő az 1893. évi ápril hó 1-től számítandó illetményekkel.

**A szabadka-bajai főispán háziestélye.** Dr. Vojnits István, a szabadka-bajai új főispán e hó 19-én Szabadkán az installációjára egybegyűlt küldöttök, orsz. képviselők és a szabadkai városi bizottsági tagok tiszteletére a saját házában estélyt adott. A jelenlévő vendégek száma a 300-at is meghaladta. A háziasszonyi tisztet a főispán édes anyja özv. b. Vojnits Lukácsné szül. Szemző Jozefa uróné teljesítette. A vendégek között a következő vidékiek voltak: Baksa Lajos dr., Beksits Gusztáv, Bauer Mihály, Berényi Dániel, Boromisza Tibor, Czorda Bódog, Császár Péter, Csibás Benő dr., Czirfusz Ferenc, Danczer Kornél, Drescher Ede, Egl József, Flatt Viktor dr., Futaki Gyula, Fejér Gyula, Gajary Ödön, Gligorivits Péter, Guricza Sándor, Hofbauer Miklós, Hegedűs Aladár dr., Hódmezővásárhelyi kiküldöttek, Hoffmann Mihály, Jusits Lajos, Krappenheim József, Kupuszarevics Lyubomir, Koczár Zsigmond, Lázár György dr., Latinovits Ernő, Münnich Aurél, Matkovits Lajos, Markovits Kálmán, Nagy Gyula, Olay Lajos, Platz Bonifác dr., Papp Géza, Perczel Dezső, Pulszky Ágost, Rohonyi Gyula, Rainer József, Szerb György, Siskovits Tamás, Szenczy Győző, Szutrély Lipót, Szalay Károly, Szechenyi József, Schmausz Endre, Szemző Gyula, Schlagger Gyula, Szechenyi Jenő, Scheibner Gyula, gróf Teleky József, Trischler Ferenc, Terényi Lajos, Tiury Mátyás, Újvidéki kiküldöttek, Vissy József, Vissy Károly, Várady Ignác, Zakó Milán.

**Kinevezés.** Dr. Váli Bélát lapunk külömkartársát, a „Szinművészeti Lapok” szerkesztőjét, a kereskedelmi miniszter kinevezte a kiállítási színészeti csoport előadó-jává. A szinművészeti és zenészeti csoport elnöke gróf Zichy Géza intendans, az egyházi zene előadója dr. Bogisich Mihály esperes akadémiai tag, világi zene előadó Bartalus István akadémiai tag, szinművészeti előadó dr. Váli Béla.

**Kitüntetés.** Mint értesültünk, egyik bács megyei földinket nagy kitüntetés érte. A kereskedelmi miniszter ugyanis Kovács Pál zentai születésű államvasuti főmérnököt a chicagói kiállításnak műszaki szempontból leendő tanulmányozása végett, több szakfűrűvel egyetemben, bizottsági tagul kiküldötte.

**Áthelyezés honvédszázalajunknál.** Kovács Mihály hadnagy honvédszázalajunktól áthelyeztetett az ezred szabadkai zászlóaljához; helyébe Buday Jenő Ödön jött az 5. ezred egyik szegedi zászlóaljából.

**Ujállatorvos.** Hosszu Vazul, temerini állatorvos, az állatorvosi tiszt vizsgálatot letette.

**Jutalmazás.** A m. kir. pénzügyminiszter Bogdy Ödön pacseri községi jegyzőnek az adóügyek szabályozásának kezelése és kényeszer eszköz alkalmazása nélküli behajtása körül teljesített sikeres eredményeért 25 frt jutalomdíjat utalványozott.

**Gimnáziumi koncert.** Gimnáziumunk a saját ének- és zenekara javára az idén is rendez koncertet. A május 10-én tartandó s táncdal egybekötött hangversenynek mintegy tíz száma lesz, melynek nagy részét a gimnáziumi ifjuság látja el, de a közönség köréből is lesznek szíves közreműködők. A koncert rendezésének a bevallott jótékony célon kívül más, magasabb célja is van. Az intézet tanári kara ugyanis egyrészt ez által is nagyobb ösztönzést öhajjt adni a gimnáziumi ifjuság ének- és zene iránti fogékonyságának, s így közvetve az esztétikai képzésnek a középiskolai tantervben kissé hátrébe szorult ügyét akarja előmozdítani. — Másrészt azonban az a cél is vezeti a gimnázium tanári karát, hogy középiskolánkról, Zombor városának eme legjelentékenyebb kulturális intézményéről, mint ilyenről, ne csak tudomást vegyen közönségünk, hanem iránta meleg érdeklődést, rokonszenvet érezen. Hisz ott képezik ifjuságunkat; kell is, hogy az iskolának a család, a családnak meg az iskola támasza, lelkes munkatársa és barátja legyen. Ösztönt kívánunk sikert a nemes törekvésnek!

**Pályázat.** A 3. hadtestparancsnokság egy Schellenburg Jakab féle 101 frt 94 kros alapítványi helyre pályázatot hirdet. Pályázhatnak szegényi tisztí özvegyek f. évi május hó 10 ig. Közlebbi értesítést ad a 23. hadkiegészítő parancsnokság.

**Hírek a dalárdából.** A zombori kaszinó-egyleti dalárdának f. hó 22-én tartott választmányi ülésén a dalárda működő tagjai sorába egyelőre ideiglenesen felvették: dr. Lovász Márton, Trischler Ferenc, Raab Béla, Popovits Sebő, Raisz Lajos, Friedt József, Essigmann Károly, Papp Gyula, dr. Hirmann Ferenc, dr. Longauer Ferenc, Rasputnig Károly. — Az új tagok tiszteletére ugyanaz nap estéjén ismerkedési összejövetel tartott, melyen a dalárda tagjai, csaknem kivétel nélkül, megjelentek. Az estélyi családi volt leginkább az jellemző, hogy a nős dalárdisták nejeikkel együtt jelentek meg, ezzel is dokumentálván az erős egytűve tartozást. A május 6-iki, a tűzkárosultak részére rendezendő hangversenyre s a bajai (május 13.) kiránduláson előadandó darabok betanítása serényen folyik.

**Elismerés.** Gáspár Vendel rigyciai aljegyzőt az adóügy kezelése körül tanúsított szakképzettsége és buzgalmaért a zombori pénzügyigazgatóság 20 frt tiszteletdíjjal tüntette ki. — A mint érültünk, ugyancsak a közadók behajtása körül a múlt év folyamán tanúsított sikeres működéséért a pénzügyminiszter Pinterovics Jenő petrováci jegyzőnek, a zombori pénzügyigazgatóság utján, elismerését fejezte ki.

**Eljegyzés.** Dr. Flesch Adolf, helybeli gyakorló orvos, eljegyezte a napokban Schlieszer Ella kisasszonyt.

**A Herczenbergerék Budapesten.** A Herczenberger Sándor zenekara május hó elsejétől számítva egy hónapon át Budapesten a váci körúton levő „Nemzeti” kávéházban fog játszani. Ugy halljuk, hogy igen előnyös szerződést sikerült kötniök a kávéház bérletével s nem lehetetlen, hogy ennek következtében megtetszik a mi zenekarunknak a budapesti élet, úgy hogy az egy-havi kirándulás könnyen kinöbheti magát ráadásul még néhány havi vendégszereplésre is.

**A tűzkárosultak javára.** A hódsági ifjuság folyó évi május hó 2-án a kaszinó és a népkör összes helyiségében a tűzkárosultak javára zártkörű táncfűzérték rendez.

**Himen.** Schlachter József jankováci tekintélyes kereskedő jegyben jár Zadravec Piroška kisasszonnyal Jankovácon.

**Ujjficamodásból halál.** Tóth Isaszegi István topolyai jómódu földmívelő, megyei és községi képviselő, a múlt hét egyik napján a vasutón a kupéban kilepve, kezének egyik ujját kifecamította, s a már amugy is későn hívott orvosi segélyt megvetve, az orvos által alkalmazott köteleket letépte, a gyógyszereket meg sem hozatta, ennek következtében farkasgörcsöt kapott s könnyelműségét halálával fizette meg.

**Tűzvész.** Ellenáthatlanul pusztít a tűz mindenfelé! Alig telik el egy nap is, hogy hirt ne kapnánk innen vagy onnan újabb tüzesetről. Így f. hó 19-én égett Moholon és égett O Becsén. Moholon d. u. fél 4 órakor Kronstein Adolf faszindelyes istállója kigyulladt. A tűz oly gyorsan terjedt a puskapor szárazsága anyagon, hogy a szomszéd nádastetejé mellékpülete is pár pillanat alatt lángokban állott. Nagy szerencse, hogy az országszerte dühöngő szél éppen szünetelt, különben Mohol a szerencsétlen Veszprém sorsára jut, így is nagy erőfeszítés árán lehetett csak a tűz tovajeredését megakadályozni. A kár mintegy 300 frt. O Becsén pedig Varnyu Ferenc fürdő-utcai háza kigyulladt, melynek gékény és nád tetejét mihamar megemészette a nagy szél által élesztett tűz. Ácsapott a láng a mellékpületekre is és azokat is elhamvasztotta. A kár több, mint 810 frt. Az épületek 600 frtra voltak biztosítva.

**Legények harca.** A zentai alvégi legények különbeknek tartják magukat, mint a felvégiék. De a felvégiék sem hagyják magukat. Emiatt persze sok a háborúság, különösen úgy tánc és borozás után. Ilyen kis háború támadt a múlt hét egyik napján is. Körülbelül 30 legény csapott össze s közöttük 8 résztul alapos elveretésben. Késszurás, bottetés, fejbeverés stb. és a „sulysos testítésérték” miatti panaszok hirdetik a harc eredményét.

**Szerencsétlenség.** Zelenka Mihály, szabályi gazdaember e hó 18-án délután kocsin kukoricát akart Csurogra átvinni. Utközben azonban a kocsinak egyik kereke szétrepedt s így lehetetlen volt azon tovább menni. Zelenkának nem lehetett egyebet tennie, mint a lovakat kifogni s visszajárni egy másik kocsiért. Szomszédja kölcsönzött is neki egyet, de ezzel még nagyobb kellemetlenség érte. A határban tízes csikói valamint megijedtek és oly vágatásnak eredtek, hogy a kocsi darabokra tört és Zelenka egy jó darabig a földön vonszoltatott a száguldó lovak által. Csurogról jövő emberek által a megbokrosodott lovak nagy nehezen feltartattak s így az öreg Zelenka is megmenekült a biztos haláltól. Azonban így is néhány hétig nyomni fogja az ágyat, mert fején, vállain és hátán nagyobb sérüléseket szenvedett.

**Drágán fizette meg** egy bánati ember azt a pár szál deszkát, a melyet nemrégiben Zentán vásárolt. A vásárlásnak ugyanis áldomás lett a vége, az áldomásnak pedig az a szomorú következménye, hogy a vásárló urnak 140 frtot tartalmazó pénztárcája szép csendben eltűnt. Hogy azonban hol veszett el, még benn a városban-e, vagy pedig a „csókai-csárdában”, a hol az áldomás folytatódott, az eddig nincs kiderítve. A rendőrség persze kezeibe vette az ügyet s erősen nyomoz.

**Kettős lopás.** Katona József és Tóth Horgosi Ferenc bogaras-szállási (zentai) lakosok tanyáiról, az elmúlt hét egy reggelén nagy mennyiségű élelmiszert és baromfi jószágot tolvajlottak el ismeretlen tettesek. A két gazdaember bement nagy szomorúan a rendőrséghez s elpanaszolták károsodásukat, mire a rendőrkapitány Fajka h. kizárólag kiküldötte legényeivel a tettesek kinyomozására. Kutattak, nyomoztak mindenfelé, de csak nem került kézre senki sem. Hazatértek minden eredmény nélkül. Egyszer csak bejött a városba Tóth és jelenti a kapitánynak, hogy az ő holmiját visszaolták, baromfiat ott szaladgálnak már az udvarban. Valószínűleg a tettes tudomására jutott az erélyes nyomozás és félelmében megszállotta a jóindulat.

**Eljegyzés.** Weinberger Izidor, a Spitzer Bernát cég könyvelője, eljegyezte Goldfahn Lina kisasszonyt, id. Goldfahn Sándor helybeli polgártársunk leányát.

**Felolvasás.** A „T. és V.” értesülése szerint Rombay Dezső, gazdasági egyesületünk titkára, a topolyai polgári olvasó együletben legközelebb felolvasást fog tartani a cukorrépa termelésről.

**Névmagyarosítás.** Kohn Márton, bajai lakos, m. kir. honvéd számvivő-örnmester, vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel „Kovács”-ra változtatta.

**Tíz év után.** A következő felhívást teszik közzé lapunk utján is: A szabadkai városi főgimnázium 1882—83. tanévben végzett növendékeiből. Kedves barátaink! Tíz év előtti iskolatársak! Azt hisszük, hogy a lefolyt hosszú idő dacára is élénk emlékezetekben van még az a közös megállapodás, mely tíz év előtt kötöttünk, mint a szabadkai főgimnázium VIII. osztályának akkori növendékei között egy tíz év utáni találkozás rendezése iránt létrejött. — Hisz annyira mindnyájunk közös öhajjtásának eredménye volt e megállapodás akkor, hogy még csak írásba foglalni sem tartottuk szükségesnek, mert a közös öhajj és közös érdeklődésben láttuk megvalósításának a biztosítását. — Ezen mibennünk is élénken buzgó közös öhajj készlet most bennünket, hogy a tíz éves forduló küszöbén az akkr elhatározott és bizonyára most is hön öhajjtott találkozás megvalósításán és előkészítésén fáradozzunk, miután ezt nekünk az a körülmény, hogy állandóan a találkozás helyén tartózkodunk, nemcsak lehetővé, de köteleltségünké is teszi. Kedves barátaink, szándékosan kerüljük a nagyhangu szavak alkalmazását, a mikor titeket ezen találkozásra szívesen meghívunk, mert ez úgy tűnik fel,

mintha buzdítani akarnánk benneteket arra, a mi kötelességeitek, rebeszéljétek arra, a mire úgy is készek és hajlandók vagytok. Nem is az ezen felhívásunknak a célja, hanem csupán az, hogy veletek a találkozás idejét és módzatait ideje korán tudassuk, s így nektek a résztvevőket megkönnyítsük. Ugyan e cél vezet benneteket, hogy résztvevői szándékotokat, (a Szabadkától távol tartózkodók ezenfelül megérkezésük idejét is) velünk is közölni sziveskedjétek. A találkozás idejéről Szabadkán tartózkodó társainkkal egyetértőleg és tekintettel különösen arra, hogy ünneppalán a résztvevőkben foglalkozása által mindenki kevésbé van gátolva, 1893. évi május hó 20., 21. és 22. napjait vagyis Pünkösöd három napját állapítottuk meg. A találkozás egyéb módzatait és a három napi szórakozás sorrendjét az alábbi program tartalmazza. Szabadkán, 1893. április hó 15. Baráti üdvözléssel a helyi rendezőség nevében: Dr. Balogh Lajos, Váli Gyula és Dr. Klein Adolf. — Program: I. 1893. évi május 20-án. 1. Délben 12 óráig 1 1/2 óráig vidéki vendégek fogadása és elszállásolása. 2. Délután 5 órakor a város megtekintése és kirándulás a városligetbe. 3. Esti 8 órakor társas vacsora. II. 1893. évi május hó 21-én. 1. Dél előtt 9 órakor gyülekezés a gimnáziumi épületben és ugyanott tisztelgés a főgymnázium igazgatójánál. 2. 10 órakor az időközben elhalt Mészáros Mihály, Vojnits László Lukács és Miloszlavjevsz István síremlékeinek megkoszorúzása. Emlébeszédék és pedig Mészáros Mihály felett Váli Gyula, Vojnits László Lukács felett Dr. Balogh Lajos és Miloszlavjevsz István felett Dr. Klein Adolf által tartva. 3. Déli 12 órakor a társaság fényképezetése. 4. Délután 1 órakor társas ebéd a „Bárany szálló”-ban. 5. Délután 4 órakor kirándulás „Palics”-ra. 6. Délután 8 órakor visszatérés „Palics”-ról. 7. 1/2 óráig társas vacsora. III. 1893. évi május hó 22-én. 1. Dél előtt 1/2 óráig kirándulás „Kamarás”-ra. 2. Délután 6 órakor visszatérés „Kamarás”-ról. 3. Esti 8 órakor bucsu-estély.

**Köszönetnyilvánítás.** A zombori árucarnok által f. évi április hó 15-én rendezett dal- és táncestély kiváló sikere első sorban is azon rendező bizottságnak köszönhető, amelynek tagjai voltak: Steiner Lajos, Berenthal Arnold, Bittermann László, Bussa Tivadar, Czerny József, Herczenberger Ferenc, Kohn Ignác, Mácsay Mátyas, Metz József, Nevora Ferenc, Répics Ferenc, ifj. Schäfer Kristóf, Sörös Antal, Szigethi István, Theodorovits Vilada és Varga Kázmér s amely bizottság fáradságot nem ismerő, odaadó munkájával megvetette a siker alapját; de a jó alap mellett nem csekélyebb munkát várt meg azokra, akik a felépítést voltak szivesek magukra vállalni, — s ez a vállalat a legfőnyesebben sikerült! Az iparos dalárda volt ugyanis az, amely lelkes közreműködésével, szép, gondosan összeállított és a legszabatosabban keresztülvitt műsorával nagy mértékben emelte az est színvonalát s ezáltal teljessé tette a sikert. Midőn alulirt igazgatóság úgy a t. rendezőség, mint az iparos dalárda t. tagjainak a szives közreműködésért legmelegebb köszönetét nyilvánítja, bálával emlékezik meg egyszerű mind a polgári kaszinó választmányáról, a kaszinó helyiségeinek, — a kaszinói dalárdáról, zongorájának szives átengedéseért s a felülvezetők, névszerint Kohn Ignác urról, aki 1 frrtal, Schaffner József urról, aki 4 frrtal, Steiner Lajos urról, aki 1 frrtal, Szigethi István urról, aki 1 frrtal, Zsulyevits Ernő urról, aki 4 frrtal és Bittermann László urról, aki 1 frrtal járult a költségek fedezéséhez. Zombor, 1893. évi április hó 23-án. A zombori árucarnok igazgatósága.

**Új pénz.** Alig, hogy rövid idővel ez előtt az egy- és kétfilireseket forgalomba hozták és legközelebb már újabb szaporítása várható a korona érték pénzemeinek. Az osztrák és magyar pénzügyminiszterek a nikeltől való tiz- és husz filireseket május 1-én adják át a forgalomba és egyidejűleg elkezdik bevonnai a tiz- és huszkrajcárosokat. A régi ezüst váltópénz bevonásának rányában fognak az új nikelpénz forgalomba jönni, úgy tehát, hogy az állampénztárhoz visszakerülő tiz- és huszkrajcárosokat többé nem adják át a forgalomba, hanem helyettük megfelelő összegű nikelpénzt adnak ki. Az új ezüst egy koronásokat azonban nem — mint eredetileg tervezve volt — egyidejűleg a nikelpénzekkel, hanem csak május 15-én fogják forgalomba hozni, úgy, hogy e naptól kezdve lesznek bronz-, nikel- és ezüst-pénzek forgalomban.

**Telefon és telegráf.** Most, a mikor közel állunk ahhoz, hogy minálunk is meg lesz a telefon, nem érdektelen ránk nézve az a találmány, a mely lehetővé teszi, hogy a telegráfdrót-hálózatot a telefon céljaira is felhasználhassuk. Ez lehetővé fogja tenni azt is, hogy telefon útján lépünk érintkezésbe a távolabbi vidékekkel is. Nemezky Gyula budapesti technikus a feltaláló, a ki azóta — a közlekedésiügyi miniszter engedelmével — készletét a budapesti zsebdíj telegráf területen ki is próbálta és tökéletesítette. Es a próbák jól ütöttek ki. A készleték olyan egyszerű, hogy könnyen alkalmazható bármely telegráfnál, még pedig úgy, hogy egyúttal telegráfai is lehet a drótokon. Sőt az apparátus helyi, kisebb távolságokra alkalmazva, olyan jól megállja a helyét, hogy még a ballövére sincs szükség, hanem a szobában akárhány ember is megállja a telefonált beszédet.

**Történelmi hangverseny.** Káldy Gyula budapesti zeneiskolai igazgató vezetése alatt, Kuliffay Izabella főhercegi zongoratanárnő, György Zsófia operaházi tag, Bartók Matild cimbalomművész, Veress Sándor és Maier Adolf (tárogató művész) operaházi tagok közreműködésével 1893. évi május hó 2-án, O-Becsén, a közönségi nagyvendéglő dísztermében történelmi hangverseny lesz Thököly, II. Rákóczi idejéből, valamint az azt követő időből való kuruc dalokból. Műsor. 1. Szakas. (Thököly idejéből.) 1. Tábori dal. (1672.) Ének zongorakísérettel, előadja Veress Sándor. (E dal a legregibb magyar népdalok közül való.) 2. Magyar gályarabok éneke. (XVII. század.) Ének, zongorakísérettel. Előadja György Zsófia. 3. Bujdosó éneke. (1695.) 4. Bujdosó legény dala. 17. század vége. Ének és zongora. Előadja Veress Sándor. 5. Rákóczi Sámuel, énekbangra, cimbalomra és zongora. Előadja Bartók Matild, Kuliffay Izabella és Káldy Gyula. II. Szakas. (Rákóczi Ferenc korából.) 6. Kuruc dal. (1705.) éneke, zongorára. Előadja Veress Sándor. 7. Kuruc tanya. (1706.) éneke, zongorára. Előadja Bartók Matild. 8. Rákóczi Ferenc dala. (1708.) éneke, zongorára. Előadja György Zsófia k. a. és Veress Sándor. 9. a) Rákóczi-nóta, tárogatóra,

zongorakísérettel. Előadja Maier Adolf, a m. kir. opera zenekarának tagja. b) Rákóczi induló. Zongorán előadja Kuliffay Izabella. 10. Rákóczi-nóta. Zongorán előadja Káldy Gyula. 11. Balogh Ádám nótája. (1709.) éneke, zongorára. Előadja Veress Sándor. 12. Bercsényi-nóta, zongorán négy kézre előadja Kuliffay Izabella és Káldy Gyula. 13. Rákóczi kesergője, 18. század, ének, tárogató, zongorakísérettel. Előadja György Zsófia, Veress Sándor és Maier Adolf. 14. Bujdosó éneke. (1710.) éneke, tárogatóra, cimbalomra, zongorára. Előadja Bartók Matild, György Zsófia, Veress Sándor, Maier Adolf, Kuliffay Izabella és Káldy Gyula. III. Szakas. (1722 től 1789-ig.) 15. Magyar nóta. Czinka Pannától. Tárogatóra, cimbalomra. Előadja Maier Adolf, Kuliffay Izabella és Káldy Gyula. 16. Rákóczi imádsága. Éneke, zongorára. György Zsófia. 17. Rákóczi-Bercsényi emlékezete. (1730.) Éneke, zongorára. Előadja Veress Sándor. 18. Gnyudal a német táncra. 19. Tréfás dal a német táncra, a XVIII. század 3 ik negyedéből. Éneke, zongorára. Előadja Bartók Matild. 20. Szatirikus dal. II. József idejéből. Éneke, zongorára, előadja Veress Sándor. 21. Gnyudal az uralkodó német divatra XVIII. század vége felé. Éneke, zongorára éneklők Bartók Matild és György Zsófia. 22. A híres Chloplitzky-nóta: Zongorára, négy kézre. Előadja Kuliffay Izabella és Káldy Gyula.

## Városi ügyek.

**Az adófelvételbizottság munkarendje.** A adófelvételbizottság tegnap már megkezdte működését a III. oszt. keresetadó tételeknek, a város területén adózókra nézve, első fokulag leendő megállapítása iránt. Első sorban a Belváros vétetik elő. Tegnapra 98 tétel volt kitéve és pedig A betűtől E-ig; mára 91 tétel, F-től K-ig; ápril 26-ára 84 tétel, L-től R-ig; ápril 27-ére 78 tétel S-től V-ig. Ápril 28-án kezdik a felsővárosi III. oszt. ker. adóteteleket tárgyalni, e napra ki van tűzve 128 tétel és pedig A-tól K-ig; 29-ére 68 tétel L-től V-ig. Május 1-én és 2-án a Bánát kerül sorra, 1-én 85 tétel. A-tól L-ig; 2-án 86 tétel M-től V-ig. Május 3-án és 4-én Cserevka, első nap 86 tétel, A-tól L-ig, a második nap 101 tétel, M-től V-ig. Május 5., 6. és 8-án Szelenese; 5-én 96 tétel. A-tól H-ig, 6-án 77 tétel, K-től M-ig és 8-án 60 tétel, N-től V-ig. Május hó 9-én a Zombor várostól kibérelt összes földhasználatok kerülnek tárgyalás alá. A tárgyalás helyisége a pénzügyorségi épület (Szt. János-tér 266.), földszint. A tárgyalások mindenkor délelőtt 9 órakor kezdődnek.

**A kolera elleni intézkedésekből.** Tavaly október elején rendeletet adott ki a honvédelmi miniszter, mely szerint azon vidékekről, a hol a kolerajárvány uralkodott, a tartalékos legénységnek nem kellett bevonulnia a gyakorlatokra. Alott ez különösen az Oroszország és Németország területén tartózkodó magyar honpolgárokra nézve. A kolera azóta — bála a gondviselésnek — elmúlt, de a rendelet még mindig érvényben volt s a fegyvergyakorlatok a cs. és kir. csapatoknál május elején már megkezdődnek. Március 5-én vonatott vissza amaz intézkedés Németországra nézve s most érkezett le a honvédelmi miniszternek egy újabb rendelete a városhoz, mely szerint amaz intézkedést Oroszországra nézve is hatályon kívül helyezi. Így tehát az ideai tavaszi fegyvergyakorlatokra be kell már vonulnia a tartalékos legénységnek, tekintet nélkül a tartózkodási helyükre.

**Zombor és a gyorsvonat.** Egy kis meglepetés számba megy a városra nézve, hogy május hó 1-én már gyorsvonat is közlekedik mifelénk is, a szabadka-gombosi vonalszakaszon. 1-én reggel 8 óra 10 perckor fűtött először Zombornak is a gyorsvonat. Szabadkáról indul este 6 óra 32 p.-kor, Zomborból 5 ó. 51 p.-kor és Dályára érkezik 9 óra 28 p.-kor; ezen a vonaton Bajnok, Ns Militics, Prigl. Szt. Iván és Szonta állomásokon csak felszállás lesz, kiszállás nem. Dályáról indul reggel 6 óra 14 perckor, Zomborból 8 ó. 10 p.-kor, Szabadkára érkezik 9 ó. 22 p.-kor; ezen a vonaton Bajnok, Militics és Szonta csak leszállás lesz és felszállás nem. A többi állomásokon fel- és leszállás is.

## Művészet és irodalom.

**A „Vasárnapi Ujság”** április 23-iki száma 22 képpel, a következő tartalommal jelent meg: „A válság Szerbiában.” Strausz Ádólf. (Sándor szerb király, Risztics, Belimarkovics tábornok volt regensek, Vuics, Dokics, Franzovics új szerb miniszterek arcképeivel, és Jantyk Mátyasnak a „Vasárnapi Ujság” Belgrádba kiküldött rajzolójának eredeti rajzával: Katonai őrség a konak előtt, az államcsinyt követő napokon, Belgrádban.) — „Küzdelem után.” Költemény. Apostol Bertalantól. — „A lublói ember.” Kísértetes krónika. Irt Mikszáth Kálmán. (Goró Lajos rajzával.) — „Várkastély a Kárpátokban.” Regény. Verne Gyulától. (Képpel.) — „Belgrádi képek.” (12 képpel: Az új konak, részletek az új és ó konakból, a katonai akadémia, szkupstina, stb.) — „Vészprém.” Szomaházy Istvántól. (Háry Gyula rajzával.) — „Az arany rózsá.” (Képpel.) — Irodalom és művészet; Közintézetek és egyletek; Egyveleg; Sakkjáték; Képtalány, stb. rendes rovatok. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 2 frt. A Politikai Újdonságok-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. szám.)

## Naptár. Aprilis.

Havi és beti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
25 Kedd	Márk ev.	Márk	13 Márton pp.
26 Szer.	Klet., Marc.	Kilit	14 Arisztark
27 Csüt.	Zita sz.	Zita	15 Kreszcenc
28 Pént.	Vit. s Val.	Valéria	16 Agape

Felolvasó szerkesztő:  
**Dr. BALOGHY ERNŐ,**  
köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó  
**BITTERMANN NÁNDOR.**

Zombor, Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdájában.

## HIRDETÉSEK.

1432. szám.

kig. 1893.

### Pályázati hirdetmény.

Katymár községben megüresedett s 300 ftt évi fizetéssel javadalmazott községi írnok állás f. évi április hó 29-ik napján délelőtti 10 órakor fog választás útján betöltetni.

Felhívtnak pályázni kívánók, hogy a megyei törvényhatósági bizottság által 8/kgy.1886. sz. a. alkotott szabályrendelet 9. §-ában előirt képesítést igazoló okmányokkal felszerelendő kérvényüket a választást megelőző napig alulírttal nyújtsák be. Almás, 1893. évi március hó 31-én.

Deák Zsigmond,  
főszolgabíró.

3—3

2456. szám.

1893.

### Pályázati hirdetmény.

Lemondás folytán Topolya községben megüresedett községi írnoki állásra pályázat nyitattik. Ezen állás javadalmazása a községi pénztárból előleges havi részletekben 300 ftt.

Felhívtnak a pályázni szándékozók, hogy sajátkezűleg irt, erkölcsi bizonylattal a vármegyei 6/kgy. 1887. sz. szabályrendelet II. fejezet 9. §-nak megfelelőleg felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám f. évi május hó 10-ig annyival inkább nyújtsák be, mivel később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Választási határidő utólag fog kitézteni.  
Topolya, 1893. április hó 17-én.

Császár,  
főszolgabíró.

2—1

## Egy fiú,

ki a fűszer- és gyarmatáru kereskedés tanulásához hajlamot érez,

## tanulól

felvétetik

**Krizmanits János**

fűszer- és gyarmatáru kereskedésében,  
**SZABADKÁN.**

4—3

2253. szám.

Zombori kir. ügyészségtől.

k. ü. 1893.

## Árverési hirdetmény.

A volt szöntai rabmunkaház és melléképületeinek anyaga a hozzátartozó némely felszereléssel, egy a rabmunkaház területének folyó évi használata nyilvános árverésen a helyszínen (szöntai határ, a gombosi vasutállomás közelében, a bagosi zsilip melletti saldum-foknál) 1893. évi május hó 4-én d. e. 11 órakor elárvereztetik.

Melyre az árverezni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket a hivatalos órák alatt alulírt kir. ügyészségnél megtekinthetik.

Zomborban, a kir. ügyészségnél, 1893. évi április hó 18-án.

Dobák Béla,  
kir. ügyész.

83. szám.

1893.

## Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hódásági tek. kir. járásbírószék 3891/p. 1892. számú végzése által Hauswirth Antal hódásági lakos végrehajtató javára Stelcz Antal parabutyi lakos ellen 169 ftt 39 kr tőke, ennek 1892. évi szeptember hó 1-ső napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 51 ftt 37 kr perkoltságot követelés erejéig elrendelt s 1892. évi november hó 25-én foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával bírólilag lefoglalt és 1925 ftrra becsült egy 4743. sz. gőzmozdony, egy 890. sz. ceplőgép felelére, egy vasfűrőgép, egy vasesztergagép, egy tizedes mérleg és egy vaskézből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek a 961/1893. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Parabutyon a község-házánál leendő eszközésére 1893. évi április hó 27-ik napjának délelőtti 9 órája és Pivnicán a község-házánál leendő eszközésére 1893. évi április hó 27-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz fizetendő.

Kelt Hódásághon, 1893. évi április hó 12-én.

Kanyó Béla,  
kir. bir. végrehajtó.

## XVI. é.

Egész év  
Felcvre  
Negyed év

A lap s e  
illető kült  
szerkesztő  
a laptulajd  
de

Egyes szám ár

Zajos  
a me

Rég nem  
a megyebizottsá  
A megyepalota  
deklódokkal s  
publikum foglal  
tűnő nagy szám  
mint az élénk  
látszott azt, ne  
közgyűlésén ne  
Nemcsak a  
is élénk, sőt m  
A közgyűlé  
főispán melegen  
patriarchának a  
való kiténtetésé  
öt ez alkalommal  
törvényhatósági  
elfogadott.

A tetszéses  
kis vitát provok  
részt vettek Rák  
kovits Lajos biz  
állítja, hogy va  
egészségügyi szá  
sával kezelteik;  
moróbb, mint ah  
tűnteti, mert tu  
még kutatás tárg  
gok választásánál  
jogával visszaél  
dórlás megének  
újabb időben töm  
hogy utasították  
tésére, hogy 189  
hagyták el és h

Schmausz B  
válaszol a felho  
heti — ugymond  
hónap alatt csak  
csendőség és a  
előtt sokszor eg  
elő pl. épen az  
sági tag lakik, a  
tött három hón  
területén; a köz

## A „BA

Istent p

Most

Amott

A gyű

Hová le

Melyen

Hová es

Ne so

Veszprém

Jog és

Hol bá

Ha ost

Kaput

Tessék

Ha föl

Ne h

Emeld sz

Sütő

Szükség

Hogy

Ne vá

Építse

Emeld el

Hol n

Nem ves

Költő

Munkára

Ki föl